

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadna vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Šolske razmere.

(Govoril poslanec Fr. Robič v drž. zboru.)

Tukaj javno izjavim: Jaz nisem protisemit, ali gospóda moja, svojih otrok pa bi vendar ne dal rad poučevati kakemu židovskemu učitelju. Tako ima tudi katoliško prebivalstvo pravico zahtevati, da njega otroke poučujejo katoliški učitelji. Večina prebivalstva je gotovo tega prepričanja, da mora biti učitelj tiste vere, kakor je večina učencev. § 1. državnega šolskega zakona pravi: «Naloga šoli je, otroke vzgojiti nramno-verski». Vprašam Vas, ali se more na šolah, na katerih poučujejo brezverske učne moči, govoriti o nramno-verski vzgoji? Taki učitelji in učiteljice, kajti med temi štirimi brezverskimi učnimi močmi sta tudi dve učiteljici, ne spadajo v šolo. Jaz mislim, da naj bi take učne moči si izbrale kak drug poklic, za šolo niso.

Gospóda moja! Takih čudnih razmer pri verski šoli bi ne bilo, preprečile bi se. Jaz sploh ne morem razumeti, zakaj se je o svojem času vzela šoli verska podlaga, zakaj se je verstvo izgnalo z naravnih svojih tal. S tem se nasprotja ne blažijo, temveč le izostrujejo. S tem se otroci vlečejo v verski prepir v onih letih, v katerih bi se najmanj smeli. Ali še neka druga okoliščina se pridružuje. Po svoji naravi ima ljudska šola svoje korenine v rodbini in v občini in torej more vspevati samo, ako ravná po življenskih pogojih in življenskih potrebah dotičnega prebivalstva; pri njej pride bolj, kakor pri kateremkoli drugem zavodu, na osebo učiteljevo; tukaj ne gre le za njegovo znanje, temveč za njegovo hotenje, za njegov nramni značaj: za to, če se more zlagati s potrebami prebivalstva. To pa je mogoče samo, če stariši, otroci in učitelj stojé na enakih tleh vkupnega verskega prepričanja. Že pri tej debati se je opozorilo na to, kako je vrejena šola v Prusiji, da je tam od nekdanj bila šola verska in je še zdaj. Član 24., odstavek 1., ustavnega pisma se glasi: »Pri osnovanju javnih ljudskih šol naj se, kolikor mogoče,

ozira na verske razmere«. Pomenljivo je, kako se je izrekel tedanji minister bogočastja, pl. Ladenberg k članu 24., odstavku 1, ko se je razpravljalo o premeni ustave. Rekel je: »Če so verske šole, to ne vodi do nobenega verskega razpóra, temveč so take šole še sredstvo, s katerimi se izognemo verskim preprirom«.

V prvi zbornici pa je po stenografnem poročilu stran 1073 izrekel to-le: »Imel sem že priložnost, da zmatram jaz oziranje na verske razmere s stališča vlade za jako važno, ne da bi s tem hotel reči, da naj se tej ali oni veri da prednost, temveč ker izrečno želim, da se vsaki veri v šoli da jednaka pravica, in ker se ta pravica najbolje varuje in verski mir najbolje pospešuje, če dobi vsaka vera svojo šolo, kjer je to mogoče«.

V drugi zbornici rekel je minister bogočastja, pl. Ladenberg: »Mislim, da mi ni treba na to vas opozarjati, kako se v mnogih predmetih, ne le v veronauku, kaže verstvo, in kako težko je v medverskih šolah ločiti pouk, kakor je potrebno zaradi verstva, da se ne žali ta ali ona vera«.

Ta pojasnila, katera je dal minister bogočastja, pl. Ladenberg pri obravnah, v katerih se je sestavila ustava z dne 31. januarja 1850 so še sedaj resnična in prava, kajti naj se še tako priporočuje toleranca, kakor hitro ni šola verski vravnana, mora priti do preprirov, in pri tacihih prepriroh trpi država in vlada ima dolžnost, da vse odpravi, kar bi utegnilo vzbujati take prepire. V Prusiji se je učna uprava do najnovejšega časa držala načela: šola naj bode verska, ako je to le mogoče. Še minister bogočastja Falk je izjavil pri obravnavi o šolskonadzorstvenem zakonu iz 1872 med drugim: ». . . In potem prosim, da se ozirate na to, da obstoji član 24. ustave in tudi ostane. Kako je mogoče, dokler velja ta odstavek, trditi, da se cerkev hoče vreči iz šole, da veslamo k oni šoli, ki se navadno imenuje brezverska?«

Pri posvetovanju o načrtu ljudsko-šolskega zakona

v zbornici poslancev je izjavil dne 26. januarija 1892 celo svobodomiselni poslanec Richter: »Jaz pa nikakor ne grem tako daleč, da bi zahteval, da se v učnem zakonu medversko šolstvo proglasi za merodajno stališče«, in dne 29. januarija 1892 je izjavil dr. Friedberg v imenu narodnih liberalcev: »Še jedenkrat moramo naglašati, da mi stojimo na stališču verske šole. V največih krajih Prusije se je taka šola zgodovinski razvila in jaz mislim, da ne gre, da bi od tega v načelu odstopili«.

Ravno to, kakor v Prusiji, najdemo tudi v družih nemških državah, kakor na Virtemberskem, kjer se verske šole znatno množé in jih občine snujejo z veliko požrtvovalnostjo. Da celo v liberalno vzgledni državi Badenski najdemo v ljudsko-šolskem zakonu § 19, ki se glasi: »Pri nastavljanju učiteljev naj se posebno gleda, katere vere so učenci«. Posebno se določa: »V šolah, v katerih se učé otroci le jedne vere, morajo se nastavljati tudi učitelji dotične vere«.

Gospoda moja! Kakor vidimo, v Nemčiji je še liberalcem samo po sebi umljivo, da se mora pri osnovanju ljudskih šol ozirati na verske razmere. To zmatrajo za utemeljno v stvari sami. Drugače pa je pri nas v Avstriji. Tukaj še o verski šoli ne smeš spregovoriti, če nečeš, da te bi imeli za nestrpnega in mislili o tebi, da pripadaš stranki, ki zmernosti ne razume.

Cerkvene zadeve.

Slomškemu v spomin.

(Pri Slomškovi svečanosti v Mariboru dne 2. svečana 1893 govoril dr. Ant. Medved.)

Slavna gospôda! Ako se zazibljem v sladke sanje o sreči našega naroda in o njegovih boljših dnevih, me koj grenko zaboli očitanje, da imamo mi tako malo velikih, slavnih mož. Žal kdo bo to tajil! Toda mali borni narod nekdanjih Makedoncev imel je tudi samo dva velika moža, in vendar je zaslovel po vesoljnem svetu, več kot pol sveta si je celo podjarmil pod žezlo svojega gospodstva. Rojaki, ne bojmo se tedaj za osodo svojega naroda, vsaj enega, takega moža že imamo! Njegovo ime je zlato solnce v naši krasni domovini, kojega blesteči žarki svetijo tudi daleč prek njenih mej. Slavno ime je slavnega moža, ki danes druží naše misli, ogreva naša srca, dviguje naš ponos: Slomšek, naš Slomšek se mu pravi.

Nehoté spomnim se besed, katere sem nekje v cvetoči Italiji čital: Tali nomini nullum elogium — takega imena ne hvaliti, kajti le pretežko je peti dostojno hvalo tolikemu imenu. Kako bi toraj jaz danes proslavljal našega velikana, našega ljubljenca Slomškega; proslavljal pred Vami, ki ste že vsi navdušeni in vneti za njegovo slavo, v tako ogromnem številu prihiteli na to narodno svečanost! Naj Vam li naštevam njegove zasluge za naš narod? O premnogo jih je, kdo in kdaj bi jih naštel! Naj-li presojujem njegova nesmrtna dela? O, sodil je o njih že večkrat celi narod enoglasno! Vendar kdo bi danes molčal o Slomškemu? Nek mož, sin tujega narôda, je izdihnil rekoč: »Slomšek, Vaš veliki, sveti škof apostol Slovencev, je naše veselje, je naša ljubezen!« Kaj je potem še le nam, svojim rojakom, duševnim sinovom in hčeram? Kaj je posebno nam Mariborčanom, ki bivamo na tleh, katera je on s svojim

delovanjem blagoslovil in poveljčal? Naša srca kipijo danes preiskrene hvale, dolžne slavnemu Slomškemu. »Kdor svojih slavnih prednikov ne časti, njih vrli naslednik biti ne zasluži«, rekel je Slomšek sam. Le doni toraj čast in slava velikanu Slomškemu, kojega sicer občudujemo, a ga v delih nikdar doseči ne moremo. Moj skromni govor bodi odmev vročih čutil, ki plamtijo vsem v globinah oduševljenih prs! Ako zraven le eno iskrico plemenitega rodoljubja, kakoršnega nas Slomšek učí, v Vas zanetim, je venčana z najsijajnejšim vspehom današnja Slomškova svečanost.

Slomškovo življenje nam kaže, kako resnične so pesnikove besede, ki pravi o slovenskem oratarju: »Vse doseže, kar mu drago!« Zibelka Slomškova tekla je sicer v hiši priprostéga, kmeta, toda črni oder njegov stal je v knežji palači in z znamenji svitlega kneza bil je okrašen. Rojen je bil nesmrtni Slomšek dne 26. listopada l. 1800 na Slomu pri Ponikvi. Bog mu je podelil preblago mater, otrokom največji zaklad, ki je neotrudna skrbela za njegov telesni, še bolj pa za njegov dušni razvoj. Brvi šolski poduk prejel je od takratnega kaplana na Ponikvi, g. J. Pražnikarja, o katerem sam, poln hvaležne ljubezni, pravi, da mu je bil več kakor telesni oče. Leta 1814 pride mladi Slomšek v Celje v latinske šole, katere v Ljubljani in v Senju nadaljuje, a v Celovcu l. 1821. dokonča. Še tisto leto poda se v Celovec v bogoslovje, kajti njegova goreča želja, katero je že mati v njegovem srci vnela, je bila: postati duhovnik. In res, čez 3 leta se mu je želja že izpolnila, bil je po odlično dovršenih šolah v duhovnika posvečen. Služboval je potem od l. 1825—27 kot kaplan na Bizeljskem, dve leti pa v Novi cerkvi. L. 1829 pride za špiritvala v Celovec; 9 let je opravljal to jako težavno službo. Za tem je bil 6 let nadžupnik v Vuzenici; l. 1844 postane že kanonik v Št. Andreju, a l. 1846 opat Celjski. Samo 2 meseca bil je v starodavnem mestu ob zeleni Savinji vnet dušni pastir, že koncem maja istega leta bil je imenovan škof latinski, višji pastir zelenega slovenskega Štajerja. 16 let, polnih zaslug; obilo porošenih z božjim blagoslovom, zavzemal je to odlično mesto. 24. septembra l. 1862 izvila mu je smrt nevtrujeno però iz rok... o črni, tužni dan 24. septembra, na katerem je umrl naš Slomšek.

To Vam je čisto kratek obris Slomškovega življenja. Slomšek dospel je po vseh posameznih stopnjah dosledno tako visoko, dospel celó na knežji in škofovski prestol — znamenje, da je svoje dolžnosti vselej zvesto spolnjeval. A po častnih službah ne cenimo življenja, ne! življenja sodimo po vrlinah, po zaslugah, po nesmrtnih delih! Nam Slovincem pač ni težko, ceniti življenja svojih mož. Jaz poznam pri nas merilo, po katerem lahko vsakega presodimo. Gospoda, ali veste, katero je to merilo? To je geslo, katero ima Slovenija zapisano na svoj prapor, katerega se mora vsak rodoljub z vso močjó okleniti, to je pripoznano slovensko geslo: Vse za vero, dom, cesarja! Kdor vsega tega gesla v celoti ni spolnil, ne štejmo ga med svoje zaslužne, slavne može; kdor ga je pa vestno in zvesto, v besedi in dejanju izvršil, rojaki, kujmo ga v svitle zvezde! — Ako pregledam slovensko zgodovino, povem Vam s polno zavestjo in neomahljivim prepričanjem: ne najdem moža, ki bi bil slovensko geslo tako izborno izvršil, kakor naš preslavni Slomšek, ni ga nad Slomšekom sinú slovenske matere.

Vse za vero, dom, cesarja! Sodimo Slomškega po teh besedah! Vse za vero! Je-li treba, da to o Slomškemu povdarjam? Bil je katoliški škof 19. veka, celo v drugi njegovi polovici. S tem je povedano vse.

A on se je ravnal po besedah pesnikovih:

Dolžán ni samó, kar veleva mu stan,

Kar more, to mož je storiti dolžán! (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Priprava za spomlad.

Zopet se nam približuje dolgo zaželeni čas vesele spomladi. Dan vedno bolj narašča, solnca pot gre čedalje više in toplota mu je zmiraj večja. Vse to začne vzbujati naravo iz zimskega spanja, katero vse rado zapusti. Najprvo se zbudé ptice, potem kmalu, ko zgine snežna odeja, trava, cvetice, drevje, vse se oživlja, preoblači in veseli življenja. Sedaj ima tudi kmet nakrat polne roke dela. Vsaka reč zahteva njegove postrežbe v spomladi, kakor sadno drevje, njive, travniki, ograje in druge gospodarske reči. Vse treba očediti, obdelati in popraviti, da potem lepo in dobro obrodi. Toda dnevi za vse to delo odločeni so navadno kratki, ker vse se more storiti še le, kadar zgine sneg, pa prej, kakor začne vse poganjati. Treba toraj je kmetu si vse pripraviti, da mu delo gre takrat naglo in dobro izpod rok in se ničesar ne zanemari.

V čem obstoji vsa priprava? Za sadno drevje oskrbi, katero misliš vsaditi ali presaditi, kolov, brez katerih je mlado drevje, kakor starček brez — palice. Če je že kópno, pripravi jame, rodovitne prsti zraven itd. da ob svojem času kmalo in dobro opraviš delo. Proti koncu tega meseca in v prvi polovici sušca je čas narezati ali od drugod oskrbeti si cepičev, kajti kadar je drevje že pognalo, je za to prepozno. V omejenem času — kadar je najhujši mrzaz že minil, če tudi je še sneg, more se očediti in obrezati drevje — delo, katero se pri nas navadno najbolj zanemarja.

Za setev treba pripraviti seme. Ako ga imaš doma zadosti, izčisti ga, kar se najlaglje zgodi s trijerjem (čistilnico). Vsaj eno takšno čistilnico naj bi imela vsaka vas, s katero bi sedaj po zimi si vsi kmetje očistili zrnje za setev, kar je veliko vredno. Le krepko in čisto seme dobro obrodi in ima svojo vrednost, kar se o plevelnatem ne more reči. — Tudi je sedaj čas navoziti gnojna na bolj oddaljene njive, da se s tem delom ne muči živina in trati čas v spomladi.

Kaj pa s travniki? Dokler je sneg, ne moreš ondi kaj opravljati, razun če bi — posebno na ravnini — navozil gnojna na-nje in tudi pognojil. Se ve, da najboljše je to delo v jeseni storiti, da se po zimi gnoj dobro razkroji, če pa ti prej ni bilo mogoče, velja tudi sedaj pognojiti, pa v spomladi malo dalje pusti gnoj ležati, da ga deževje izpéra. V prvej spomladi pa ne zamudi izkopati in popraviti jarke in drage, posebno od studencev in potov itd. Vsaj v krajih, kjer po letu ni vode za napajanje travnikov, se to delo ne sme zamuditi takrat, ko še sneg kopni. Tudi skrbi, da se prihrani dosti pepela, s katerim obsejaj travnike vsaj ondi, kjer jim nisi gnojil ali vode napeljal. Nasejaj ga pa vselej ob deževnem vremenu, kakor tudi drob od sena, da ga dež h koreninam rastlin zanese.

Tudi za ograje in druge drobnosti ne pozabi si prej pripraviti, ker sedaj imaš čas, v spomladi pa ne boš mogel vsega preskrbeti. Zavoljo pomanjkanja časa pa marsikateri kmet v spomladi slabo opravi svoje delo, potem se mu pa ni čuditi, da so pridelki pičli in borni, kajti »kakoršno delo, takšno plačilo«. Pohorski.

Oves in spomladnja setev.

Kmalu pride vesela spomlad in vsak kmetovalec mora dobro seme pripravljeno imeti. Znano je, da tudi dobre sorte zrnje se po nekaterih letih v slabo premeni, zato je potrebno zrnje za setev večkrat z novim, boljim zamenjati, ali pa iz takih krajev semena kupiti, kjer je znano, da dobro rodi.

Da je to velikega pomena, lahko se vsak prepriča

na vsakem žitu, posebno pa na ovsu in semenu ruskega (rigajskega) lanú. Če si oskrbiš pravo seme od rigajskega lana, bode za polovico večji zrastel od našega navadnega in predivo je tudi finejše. Ako seješ pa nekaj let doma pridelano rigajsko laneno seme, ne ločiš ga več od domačega. Dandanes na trgih mnogo jako slabega ovsna najdemo, katerega vagan komaj 20—25 kg tehta in se le za nizko ceno proda med tem, ko oves težke, debele sorte vagan 30—34 kg tehta. Tudi slame se na dobrem semenu dostikrat polovico več pridelata. F. P—k.

Sejmovi. Dne 24. februarija v Arveži, v Ločah, v Laškem trgu, v Rogateci in v Slov. Bistrici. Dne 25. februarija v Slov. Gradci. Dne 27. februarija pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Dne 1. marcija v Cirkovicah, v Lučanah, Marenbergu, na Plahini in na Ptuji.

Dopisi.

Od Pesnice. (Amerika.) Pri naših ljudéh ne pomaga nobeno svarilo. Opisuj jim, kolikor moreš, živo žalostne razmere o Braziliji, vse je le bob v steno. Začarani in zatelebljeni so tako v to deželo, da so gluhi in slepi za vsako pametno besedo. Morda pa jim odpre oči nastopno pismo, katero je pisala J. svojim roditeljem iz Brazilije. List je ravno mesec dnij potoval k nam in se glasi tako-le: Ljubi stariši! S pretežkim srcem sem se pripravljala k pisanju. Ze davno bi morala to storiti; ali prosim Vas presrčno odpuščenja; nisem mogla prej pisati, ker tako dolgo nisem prišla na pravo mesto. Včeraj (15. januarja) smo prišli. Kupili so nas, kakor kupujejo in prodajajo pri Vas živino vsak prvi ponedeljek na sejmu. Prišli smo v kraj, kjer se prideluje kava. Kaj bode z nami, še ne vemo; ali velikega zaslužka gotovo ne bode v teh planinah. Zdaj Vam pišem, kako se mi je godilo po poti. Na železnici je še bilo precej veselo; videla sem mnogokaj; prestala sem dosti vročine in žeje. V Korminu (mestu ob Laški meji) nismo smeli naprej. Oh boljše bi bilo, da bi nas ne bili pustili! Ljuba mati, presrčno Vas prosim odpuščenja; kdor svojih starišev ne uboga, ga tepe nadloga. Ko bi Vas bila ubogala, bilo bi vse prav; zdaj sem pa zapuščena in si ne morem pomagati. Kolikokrat sem vzdihovala in se spominjala Vaših besed! Ali vse je prepozno; po smrti ni kesanja. Preljuba mati, ne ženite si preveč tega k srcu, ker bi utegnili oboleti, saj sem jaz sama kriva. Jednajst rodbin nas je, ali slednji se kesa, da je šel. Recite vsakemu, ki hoče v Ameriko, naj se doma pridno trudi in skrbi in godilo se mu bode bolje, kakor nam tukaj. Toliko se potepati u. . . rediti in vse vrste grdobije gledati . . . Pri Vas imajo svinje bolje, kakor tukaj ljudje. Potrošili smo ves denar, ker smo bili v Vidmu (Udine) tri dni, potem smo morali v Genovi kupiti to in drugo za potovanje čez širno morje. Na ladiji je bila hrana za k zato smo si morali zmirom kupovati bržolico, ki je veljala 50 kr.; ena steklenica (flaša) belega vina 75 kr. (stari polič) in ena skledica čiste juhe 15 kr. Bili smo vedno bolni. Pljuvali smo tako, da bi skoro izpljuvali želodec; kakor so nam rekli g. župnik, tako je tudi bilo. Pet dnij nisem nič jedla; zmirom sem ležala. Ko so minoli sveti prazniki, bilo nam je najhujše; jokali smo se. Valovi so metali ladijo, da smo mislili, da se razbije pri tej priči. Hvala Bogu, danes smo prišli srečno na suho, čez 23 dnij in nočij; deset dnij smo potovali po suhem. V Santosu smo stopili iz ladije; tam smo spali v gledališču, potem smo se peljali po železnici v Saô Paulo;

zvečer ob 1/2 9. smo prišli v »migracione«, to je veliko poslopje, v katerem ima 10.000 ljudij prostora. Tu ni drugega ko samo blato in mule in tramvaj; drago je vse. Slabi smo, da komaj stojimo, nikjer se ne vidi kaj lepega in dobrega. Drugo pa bom prihodnjic pisala, ko bom več vedela. Zdaj pa sklenem svoje slabo pisanje. Vas vse vkup lepo pozdravljam. — Kakor je razvidno iz tega pisma, ne teče v Braziliji mleko in med, temveč izselnike čakajo ondi večje britkosti, kakor so jih kedaj doživeli v mili svoji domovini. Da bi Slovincem bil ta list v poduk in svarilo! J. Sattler, župnik.

Od Sv. Lovrenca Slov. gor. (Politično narodno-gospodarsko društvo) imelo je dne 2. februarja svoj prav dobro obiskan glavni zbor. Po običajni otvoritvi zborovanja začne se vpisovanje novih udov. Teh je na novo pristopilo 9 tako, da šteje sedaj društvo 59 udov. Po vpisovanju novih udov pričela se je volitev novega odbora. Pred volitvijo prosi tajnik, g. Fr. Šijanec, da bi njega radi raznih vzrokov več ne volili. Zato predlaga g. Fr. Koser, naj se izreče g. odstopivšemu tajniku hvala za njegovo 14letno delovanje v društvenem odboru, čemur zbor krepko pritrdi. Vsled sedaj vršeče se volitve bili so izvoljeni predsednikom g. J. Petek, namestnikom č. g. J. Meško, tajnikom, g. R. Koser, njegovim namestnikom, č. g. J. Očgerl, blagajnikom g. Fr. Koser in odbornikoma gg. J. Repič in J. Toš. — Po volitvi predava učitelj g. J. Stoeger, kako se naj sadno drevje trebi ali čisti. Iz njegovega podučljivega govora hočem le nekaj posnetkov podati. G. govornik omenja, naj se drevje le takrat trebi, kadar ni v soku ali mezgi. Odstranjevati se morajo koreninski in vodeni vzrastki in sicer najbolje z nožem. S sekiro obdelovati drevo bilo bi ravno to, kakor da bi zdravnik poškodovancu nogo ali roko odsekal. Odpravijo naj se tudi vse vskriž rastoče veje. Pustiti pa se mora drevesu vodilna veja. Rane naj se zamažejo. Velika nemarnost gospodarjeva je po drevju rastoči mah in lim. Votlega drevesa ni potrebno posekati, ampak ono se najznotraj lepo osnaži. H koncu še govornik opomni, da je prosil visoki deželni odbor za nekoliko ameriškega trsja, a ga ni dobil. Pri tej priliki naznanita č. g. župnik Meško, ud odbora za trtno uš v Ptujem okraju in g. Koser, ud okrajn. zastopa, da se bode naj brž šeasoma ustanovila tukaj državna trsnica za ameriško trto. G. Stoeger še predlaga, naj bi kmetje sadili zemeljsko kolerabo, ki je tečnejša od krompirja in ki posebno v mokrotnih letih prav dobro vspeva. — Sedaj še vpokoj. učitelj g. Grebenec opisuje manj znane zdravilne rastline v Kneippovem »Domačem zdravniku« ter še marsikaj dobrega o njih doda. — Obema govornikoma se gospod predsednik v imenu zborovalcev pristrčno zahvaljuje ter navzoče stariše pozivlje, naj svoje sinove bolj marljivo pošiljajo v nedeljski kmetijski tečaj in zborovanje zaključí. Po zborovanju vršila se je prosta zabava. Predno sklenem svoje poročilo, opozoril bi še nekatere ponočnjake, da naj svoja, že nekaj časa sem trajajoča nesramna dela blizu cerkve in šole skoraj opustijo. Ako tega ne storijo, imeli bodo se zagovarjati pred gosposko. Juršinski.

Iz Gorenje Radgone. (Slovenskim županom) podaril je dr. Ivan Dečko jako lično in za njih važno in prepotrebno knjigo, katero skore ne bode pogrešati. Dr. Dečkova »Zbirka zakonov zadevajočih posle občinskega področja« obseza po deželnem zakoniku štajarskem najprej občinski red in občinski volitveni red, v dodatku trinajst zakonov tičočih se poslov občinskega področja, potem najvažnejših obrazcev, zaznamek zakonov, naredeb in ukazov, zaznamek razsodeb upravnega in državnega sodišča in konečne abecedno kazalo. Ta knjižica bila je prepotrebna, zatoraj slovenski župani,

segnite po-njo, kajti olajšalo Vam bode vaše težavno poslovanje, da Vam ne bode treba več vaše uradne spise v neotesani nemščini, ki je uradnikom v posmeh in šalo, ampak v lepodonečem našem slovenskem jeziku sestaviti. Ta knjižica dala vam bode navodilo za vsestransko vaše uredovanje tako, da vam ne bode treba po pisarnah svetov iskati. Ta knjižica ne bi smela v nobeni slovenski hiši manjkati, ker podučuje vsakega občana o pravicah iz dolžnostih do občine in nasprotno. Dobiva se ta knjižica pri knjigotržnici gosp. Dragotina Hribarja v Celji za 1 gld. 80 kr., v platno vezana za 2 gld. 20 kr., po pošti 10 kr. več. Se druga za naše kmetovalce jako važna knjižica izišla je v Ljubljani, ki jo tudi priporočamo našim posestnikom goric, namreč zakoni, ukazi in naredbe o davčnih olajšavah ter o državnih podpori za vinorodne kraje, kjer je trtna ušica.

Od Sv. Lovrenca ob kor. žel. V nedeljo, dne 5. svečana je priredilo naše »kmečko bralno društvo« veselico, katera se je prav sijajno in veličastno obnesla. Dospelo je od večih krajev, prav obilno, slavnega občinstva, posebno iz staroslavni Ruš počastilo nas je prav obilno gospode. Nekateri so že mislili, da se je naše društvo vleglo k večnemu počitku, in da bo zaspalo za vselej, ker že dolgo ni bilo nič slišati več o njem. Ali glejte, tem lepše in sijajnejše se je zdaj prebudilo in zacvetelo iz letnega svojega tihega spanja. Ono je podobno tihi cvetlici, katera tudi spi celo zimo, pod hladno odejo, in kadar začne pomladansko solnce pripekati, takrat se prebudi in začne tem lepše se razvijati in razprostirati svojo lepo duhtečo vonjavo, da razveseljuje pozemeljske prebivalce. Res veselje je pogledati toliko število izbranih in častitih gostov iz vseh stanov. Saj mi častimo vse stanove in vse jezike, in se držimo izreka modrega !Slomšeka: »Kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš«, zatorej se pa tudi radi in z veseljem učimo tujih jezikov. Pa samo tega ne trpimo, da bi se naš materni mili slovenski jezik zaničeval in sramotil. Kakor se je na Koroškem nekje zgodilo, da je kmet prišel pred sodnika, kakor nam je gospod govornik razložil v svojem spretnem govoru in je tožil nekaj, pa v svojem maternem slovenskem jeziku. Sodnik, hud sovražnik vsega, kar je slovenskega, pa je dal kmeta zapreti, češ: pred sodnikom se govori po nemški, pa ne v slovenskem jeziku. Oj, ali ni to v nebo vpijoča krivica, da se nam kratijo naše svete pravice, katere imamo od našega presvitlega cesarja, kateri so dali vsem narodom ednake pravice? Nadalje moram še omeniti, da so se naši igralci prav dobro obnašali, posebna hvala pa še izvrstnim pevcem za njihovo vrlo petje. Na svidenje!

Iz Ponikve. (Bela žena — bralno društvo — poroka.) Dne 3. decembra pret. leta je hotel posestnik Mihael Korže, p. d. Rožman, na vrane streljati. Toda puška se mu noče kar na mah sprožiti, gre torej v hišo, vdari po klopi z nabasano puško — a zdaj se sproži in ves strel mu je šel v gornje stegno. Prepeljali so ga v Celje v bolnišnico, kjer je za groznimi bolečinami umrl na dan sv. Štefana. Ta žalosten dogodek nam zopet kaže, kako je treba previdnemu biti, kdor se s puškami, sploh s strelnim orodjem peča. — Dne 31. decembra pa je umrl za pljučnim vnetjem občesposhtovani posestnik Jože Marzidovšek, p. d. Zagajšek, oče vč. g. Radoslava Marzidovšek, c. in kr. vojnega duhovnika v Gorici. Dne 2. januarja t. l. zbralo se je veliko ljudij da smo rajnega spremili k večnemu počitku. Prišla sta na pogreb tudi č. g. sin in stričnik č. gosp. Andrej Zdolšek, župnik pri sv. Štefanu. Pred krsto v cerkvi so govorili domači kaplan, č. g. Alojz Arzenšek rajnemu v slovo o svetopisemskem (ps. 114, 9) reku: »Dopadel bom Gospodu tam, kjer živi prebivajo«.

— Dne 1. januarija t. l. je otvoril na Ponikvi pekarijo Janez Rehar. Pa mu ni bila sreča mila. Dne 6. januarija našli so ga pri peči nezavestnega. Drgnejo ga in ga močijo, a vkljub temu je umrl v malih trenutkih. Bog nas varuj nagle in neprevidene smrti! — Dne 27. januarija bil je povožen od brzovlaka železnični čuvaj Leopold Fisk, star še le 35 let. Smrti si je bil nekaj sam kriv, nekaj pa strojevodji tam križajočih se vlakov, ker nista žvižgala in tako čuvaja opozorila. — Dne 15. januarija zborovalo je bralno društvo. Listov se je manje naročalo, zato se bo pa bolj na to oziralo, da se mnogo dobrih in koristnih knjig nakupi. — Dne 30. januarija bil je poročen pošten kmečki sin iz Tičevega, brat č. g. kaplana Slov. Bistriškega, Janez Brglez z Marjijo roj. Brglez iz Kostrivnice — pri stricu nevestinem vč. g. Petru Erjavcu, župniku Trboveljskem. Na mnoga leta!

Iz Ptujja. (Dijaški kuhinji) naši so v drugem četrtletju tek šolskega leta velikodušno darovali sledeče doneske: č. g. Alojzij Cilenšek, kaplan v Kostrivnici 3 fl., slavno društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 fl., g. dr. Fran Jurtela, dež. poslanec in odvetnik v Šmariji 10 fl., sl. okr. zastopu v Ormožu 20 fl., g. Luk. Krajnc, c. kr. davk. kontrolor v Ptujju 2 fl., sl. posojilnica v Makolah 10 fl., č. g. Miha Lendovšek, kn. šk. duh. svetovalec in župnik v Makolah 5 fl., vč. g. dr. Jožef Muršec v Gradcu 8 fl., neimenovan dobrotnik in prijatelj mladine (na smrtni postelji) 30 fl., g. Franc Wesiag, učitelj pri Sv. Križu pri Slatini 6 fl., č. g. Franc Murkovič, župnik pri Sv. Barlahi v Halozah 2 fl., g. J. Zelenik, prof. in predsednik okr. zastopa v Ptujju fl., (enkrat že meseca septembra 20 fl.), g. Luk. Kunstek, prof. v Ptujju 10 fl. — Mesečne doneske so pa v tem času odrajtali: č. g. Alojzij Bratuša, beneficijant v Ptujju 3 fl., g. Mart. Cilenšek, prof. v Ptujju 3 fl., č. g. Marko Črnko, vikar v Ptujju, 3 fl., g. Maks Koser, c. kr. notar v Ptujju 3 fl., č. g. Ferd. Majcen, gimn. veroučitelj v Ptujju 3 fl., gosp. Sim. Ožgan, c. kr. notar v Ptujju 3 fl., g. dr. J. Ploj, odvetnik v Ptujju 9 fl., g. dr. J. Schiffner, c. in kr. polk. zdravnik v Ptujju 3 fl., g. F. Sedlaček, tajnik v Ptujju 1 fl. 50 kr., č. g. Alfonz Svet, minorit, kaplan in katehet 1 fl. 50 kr., č. g. Franc Šalamon, mestne fare kaplan 3 fl. — Vsem p. n. dobrotnikom učeče se mladine izreka za velikodušne darove pristrčni: Bog plati!

Odbor društva dijaške kuhinje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar se je odpeljal v terek v mesto Wels, na graščino Lichteneško. Ondi bode krst prvorojenca nadvojvodinje Marije Valtarije. H kistu pride tudi svitla cesarica. — V državnem zboru so imeli velike praske zavoljo Stremayrja, predsednika najvišje sodnije na Dunaji. Mož je pristen nemški liberalec ter je imenoval v neki svoji določbi nemške jezike — tuje jezike. Po njegovih mislih smo torej vsi, ki nismo nemškega pokolenja, v Avstriji le tuje. Zato pač mož zasluži, da se mu naloži ostra pokora ali jo pa dobi? Sedanja vlada mu je že ne naloži, minister grof Schönborn moral ga je še celo zagovarjati v drž. zboru. — Ker še razprave v državnem proračunu niso pri kraju, treba bode vladi dovoliti še na dalje pravico z drž. denarjem razpolagati in torej novega besedičenja v drž. zboru.

Štajarsko. Kmalu po veliki noči snide se v Gradci deželni zbor, vendar pa ne bode posvetovanje

dolgo; prememba šolske postave še brž ne pride v posvetovanje. Tudi prav. — Akademično društvo »Triglav« v Gradci ima dnes svoje 7. javno zborovanje, k zborovanju smejo tudi slovanski gostje. — Tudi po nemškem delu naše dežele vabijo agentje ljudi v Ameriko, vendar oni niso tako srečni, kakor pri našem ljudstvu.

Koroško. Shoda katol. pol. društva v Ličji na svečnico in v Podkrnosu dne 5. februarja sta bila jako številna in kmetje so se vračali domu veseli in kakor upamo, s trdnim sklepom, da ne pojdejo nikoli za »kmečko zvezo« v nemško brezno. — Kolikor se posname iz računskih sklepov, godi se slov. posojilnicam po vsej deželi dobro in tudi kmetom so na pomoč, ako pride kateri izmed njih v zadrego.

Kranjsko. Po vsej deželi je bilo v nedeljo praznovanje papeževe svečanosti, v Ljubljani pa je bila v soboto večer celo razsvetljava hiš. — Ljubljana dobi novo poštno poslopje na državne stroške. — V Rovtjah pri Logateci snuje se kmetijska podružnica, naredi si s časom lastno sirarnico in spravijo kmetje tako mleko najbolje v denar.

Primorsko. V Tolminu imajo žensko podružnico sv. Cirila in Metoda, udov šteje pri 500 in težko, če ima ona v tem še vrstnico. — V Trstu so nekateri Lahi toliko drzni, da očitno napadejo Slovence, ako ti govorijo slovenski. Malo pa bodo že pretepi zavoljo tega. Največ so tega krivi laški listi, ki vedno hujskajo zoper slov. ljudstvo.

Hrvaško. Sabor ali deželni zbor v Zagrebu je pretrgal svoje posvetovanje, ker mu je treba iz Budimpešte gradiva, ali tam še nimajo časa za to. — Dolenjsko železnico mislijo potegniti doli na Hrvaško ker bi bilo jako dobro za-njo, sicer težko, če se jim ona izplača.

Ogersko. Predsednik ministerstvu, dr. Weckerle je bil v nedeljo na Duniji in se pravi, da je imel načrte za postavbo o »civilnem zakonu« že v žepu, toda svitlemu cesarju si ga ni upal pokazati. — Dne 16. februarja so imeli Slovaki v Tisoveci velik shod, zastopanih je bilo 34 občin. Izrekli so brez vsega ugovora, da ne mara slovaško ljudstvo za civilni zakon, gledé na volitve pa ni sedaj, pri toliki sili, katera se dela volilcem, ničesar doseči. Res, žalostno v »državi pravice«.

Vunanje države.

Rim. V nedeljo so imeli sv. oče Leon XIII. sv. mašo v cerkvi sv. Petra; va-njo ni smel nihče brez vstopnice in vendar je bilo okoli 60.000 ljudi v cerkvi. Sv. oče so bili videti še trdni in so dali sv. blagoslov z močnim glasom. Zvečer so bile vse cerkve razsvetljene in tudi več hiš po mestu, po ulicah pa je bilo vse živo ljudi.

Italija. Poslanec Zeri, ki je bil v zaporu zavoljo sleparij pri »banka Romana«, je v ponedeljek umrl. Ali vam imajo sleparji srečo: kakor v Parizu Reinach, tako umrje v Rimu Zeri njim na ljubo, predno jih izda! — V noči od 20. februarja je v Rimu razpočila petarda v hiši poslanca Ferrarija; hiša stoji nasproti stanovanju ministra Giolittija in zato se misli, da je bila petarda njemu namenjena.

Francija. V tej državi imajo državne hranilnice in v njih leži veliko denarja, ali sedaj, vsled panamskih goljufij, hodijo ljudje trumoma po svoje denarje, ker so si v strahu za-nje. Če pojde tako dalje, zmanjka v teh hranilnicah denarja in potem je polom, kakor ga še ni bilo v nobeni državi. Vlada pa si prizadevlje seveda veliko, da pomiri ljudi, toda ali ji bode še mogoče?

Anglija. Zoper novo ustavo, katero pripravlja Gladstone za katoliške Irce, vzdiguje se sedaj že protestansko prebivalstvo, češ, da trpi potem država škodo.

Prav tako dela se pri nas od nemških liberalcev: pravice ne morejo vstrpeti ne ti v naši državi, ne oni v Angliji.

Nemčija. Najmočnija stranka v državnem zboru v Berlinu je katoliško osredje ali centrum, na njo torej pride veliko pri vsaki stvari, katero hoče vlada doseči, torej tudi pri preosnovi vojaške službe. Doslej se sodi, da bode ona na zadnje za dveletno službo in tedaj kancelar Caprivi zmaga, sicer pa mu bode prositi slova. — Bleichröder, najbogatejši jud v Berlinu, je umrl; mož je bil svoje dni Bismarcku desna roka.

Rusija. Car je »v miru« pridobil novo državo in sicer Bokhara v srednji Aziji. Kolikor se čuje, prodal jo je khan ali vladar. Bil je v Petrogradu in car ga je jako »gladil«, sedaj pa se khan ne vrne več v svojo državo, ampak ostane v ruskem Krimu. — Ruski redarji so zasledili zaroto zoper življenje carovo in sicer v Berlinu.

Bolgarija. Vsled zaroke kneza je po vsej državi veliko veselje ter se obhajajo po vseh župnijah zahvalnice. Ali bode pa vedno tako? Bog daj, toda ljudem tam doli ni veliko verjeti.

Srbija. Radikalci so sedaj povsod na izgubi in liberalcem raste greben, kajti »vladar« Ristić dela izvrstno za-nje. Ako razpiše vlada volitve za skupščino, bode v njej liberalna večina.

Turčija. Sultan je poslal armenskega patriarha Azarijana v Rim, da izporoči sv. očetu sultanovo čestitko ter prinese ob enem tudi njegova darila. V torek dne 21. februarija je bil Azarijan pri sv. očeta. Z njim je bilo več njegovih rojakov.

Afrika. Kamerun je »nemška država« in ima sedaj že telegraf tje gori v Berlin. To je velika dobrotu za one, ki so v tej novi Nemčiji, kajti ni še vse v redu in so si večkrat v strahu za svoje življenje.

Amerika. V republiki Ekvador, v južni Ameriki, je vzbruhnila ustaja. Na čelu ji je, kakor po navadi, nezadovoljni general. Po poročilih iz tega tedna pa so tega generala že vladini vojščaki naklestili. Če je le resnica! — Otok Havaj, doslej pod vlado kraljice Lilinokalani, ne mara več svoje kraljice ter hoče priti pod »združene države«. Te pa se neki branijo otoka, od druge strani pa se poročajo, da je otok že pod oblastjo »združenih držav«.

Za poduk in kratek čas.

Modri sodnik.

Pravljica iz jutrovih dežel. Zapisal F. S. Šegula.

Neki trgovec odpravil se je v tuje dežele, doma pa je dal tisoč cekinov dervišu, naj mu jih hrani. Čez leto dni se vrne trgovec, a derviš o denarju noče nič vedeti. Trgovec je bil sila žalosten, poda se h kadiju in derviša zatoži. Kadi maja s svojo modro glavo: »Težko bo šlo, težko; ta derviš se sicer dela svetnika, v resnici pa je velik goljuf in pri tem jako zvit. Ali poskusiti hočem. Idi še enkrat k dervišu, tirjaj svoje cekine, a ne povej, da si pri meni bil; jutri pa zopet o tej uri semkaj pridi. Ide trgovec, a mesto tisoč cekinov, daja mu derviš le grdo oponašanje. Še se pričkata, ko vstopi suženj sodnikov, ki derviša lepo h kadiju povabi. Derviš pride, a kadi ga spoštljivo vsprejme, ter ga pelje v svojo najlepšo hišo. Modro se pogovarjata. Kadi hvali dervišovo pobožnost, učenost, modrost in blago srce, a derviš hvali kadijevo pravicoljubje in modro sodbo. Nazadnje pa še kadi izreče prošnjo: »Moram

odpotovati za nekatere mesece, a mojim sužnjem (službenikom) ne zaupam. Le v tebe, o derviš, imam zaupanje. Ne vem namreč, komu bi v tem času v shrambo dal moje dragocenosti, če ne tebi! Ali reč mora ostati skrivna!« Derviš se prijazno nasmehlja in zagotovi kadiju, da bode skrbno čuval njegov zaklad in da zna tudi molčati. Pogodila sta se, da bode drugi dan proti večeru poslal kadi svojega sužnja k dervišu z dragocenostmi, pa pod imenom malenkostnega daru. Derviš se lepo pokloni in odide.

Drugi dan pride trgovec zopet k sodniku in mu pove, da derviš še zmiraj taji. »Idi še enkrat k njemu«, reče kadi, »in tirjaj svoj denar, a če ga noče dati, reci mu, da ga boš pri meni zatožil! Upam, da si ne bo dal dvakrat tako žugati«. Trgovec gre. Kakor hitro pa derviš o kadiju sliši, čegar zaupanja ne mara zgubiti, ako ga hoče za dragocenosti opehariti, priteče s cekini rekoč: »Ej, prijatelj, kaj boš pri kadiju? Je vse le šala! Tu imaš svoj denar! Jaz sem Te le malce sku al«. Trgovec je razumel položaj, pobral cekine in modro molčal, kadija pa je lepo zahvalil za pomoč.

Prišel je dogovorjen večer, a kadijevega sužnja z dragocenostmi ni; mine noč, onega skrivnega daru še zmiraj ni. Dervišu je čas predolg, odpravi se k sodniku. »Hotel sem le uprašati«, poreče tam, »zakaj gospod sodnik ni poslal svojega službenika?« — »Zato«, poreče kadi mirno, »ker je zvedel od nekega trgovca, da je derviš goljuf, katerega bo zadela kazen moje pravice, če še slišim le eno tako tožbo!«

Derviš se je globoko priklonil in se tiho odnesel.

Braziljanec.

Po pismu iz Brazilije zložil S. G.

Splošna želja se je vnela,
Ki ljudem polni srce:
Nova našla se dežela
Tam za Oceanom jé.

Hajd' na noge, hajd' na barke!
Urno vse v Brazilijo!
Mlade deklice in starke,
Vsaka tam kraljica bo.

Mladi dečki, stari moži!
Tam črez noč bogati so;
Vsa dežela v eni rozi
Osreči naselbino.

Zemlja ondi je sladkorna,
Ko prejadraš Ocean;
Hiša temkaj ni uborna,
Žganja pije vsak se dan.

Več je ondi sladke kave,
Kakor tu kamenčekov;
Nima svet toliko trave,
Kakor tam je biserov.

O presrečna domovina,
Novi moj presladki raj,
Da bi morská globočina
Skoro mi pustila taj!...

Že se svita in se kaže
Zvoljena Brazilija;
Čakajo na brodu straže,
Sprejmejo popotnika.

Skozi mesta taj v puščavo
Nas beriči tirajo
Na odločeno goščavo,
Kjer zverine tulijo.

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 24-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Vabilo.

Posojilnica v Makolah bo imela
svoj redni občni zbor četrtek, dne 16. marcija
1893 ob dveh popoldne v navadni posojilnični
pisarni. Na vrsto pride:

1. Poročilo načelnika;
2. Poročilo nadzorništva;
- a) O pregledovanju in potrjilu računov za leto 1891;
- b) O porabi čistega dobička;
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Nasveti.

Makole 1. februarja 1893.

2-3

Načelstvo.

Oznanilo.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli v
Mariboru vrši se od 13. do 18. marcija t. l.
tečaj za viničarje in goste za požlahtnjenje
trsa in pomladanska dela v vinogradih. Ubogi
viničarji dobijo podporo iz deželnega zaklada.

Prosnje se naj pošiljajo ravnateljstvu
deželne sadje- in vinorejske šole, katero tudi
vse drugo povê.

Od štaj. deželnega odbora.

Gradec, meseca februarja 1893.

Vabilo.

Načelstvo Marenberške posojilnice na-
znanja, da se vrši dne 1. sušca 1893 ob 3.
uri popoldne redni občni zbor s sledečim
vspremem:

1. Potrjenje letnega računa;
2. Razdelitev čistega dobička;
3. Izvolitev načelstva, računskega pre-
gledovalca in njegovega namestnika;
4. Razni nasveti.

Načelstvo.

Izšla je v **Cirilovi tis-
karni v Mariboru** knjiga
Žalostna mati Božja,
spisal
Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku,
6. natis. Obsega pouk o češčenji
žal. matere Božje, pobožnost sedem
petkov v čast žal. materi Božji,
razne molitve in pobožnosti za god
sedem žalosti Marije Device, zbirko
molitev za očitno in domačo službo
Božjo in precejšnje število svetih
pesmij. Ta posebno za sveti postni
čas primerna knjiga stane
vezana v polusnje . . . fl. — 70
" v zlatim obrezkom " — 80
" v usnje z zlatim
obrezkom . . . " 1 40

Razglas.

Sejem živinski in kramarski v Cirkovi-
cah na Dravskem polju bo dne 1. sušca
1893. Vabijo se kupci in prodajalci. Zarad
živalne trgovine z živino nadjamo se obilne
udeležbe; „srec“ se ne pobira, postrežba
bode povoljna.

Županstvo v Cirkovicah,
dne 20. februarja 1893.

J. Kušar, župan.

Adolf Hauptmann
tovarna
oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja 3-10
Ljubljana.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne
in šolske reči. izvrsten konceptni in pisalni
papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svil-
nati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole
in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinec,

gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po
ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da
na tanjko pazite na mojo trdko. 1

Oznanilo.

Tomaž Krajnc, po dom. Maleč,
da na znanje, da ima novo iznajdeno mašino
za praženje in novo prešo za olje delat. Sti-
ska samo eden mož. Delalo se bode do bin-
košti. Priporoča se Vam za obilno obisko-
vanje.

Tomaž Krajnc,
mlinar v Framu.

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892
in s častnim diplomom in zlato svetinjo v
Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi-
la prebavnih delov ži-
vota krepeča in tudi od-
prt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v **Ljubljani**

na **Dunajski cesti-**

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja
to tinkturo v zabojčkih
po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl.
stane gl. 1 36; s 24 gl. 2 60; s 36 gl. 3 84;
s 44 gl. 4 26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno
težo in velja gl. 5 26; 110 stekl. gl. 10 30.
Poštino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah **Bancalari in König v
Mariboru.** 7-30

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku,
6. natis. Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast
žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device,
zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pes-
mij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane
vezana v polusnje gld. — 70
" v usnje z zlatim obrezkom " — 80
" v usnje z zlatim obrezkom " 1 40
2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni
Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe,
pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo
vezane v usnje z barvanim obrezkom gld. 1 30
" " rudečim " " 1 40
" " zlatim " " 1 60
3. „**Duhovni Vrtec**“, 4. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga,
posebno za mladino, stane
v usnje vezan z zlatim obrezkom gld. — 85
" s kopčo " — 95
4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slo m š ek, nekdanji viši ogleda šol,
5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja
vezano gld. — 35
" v polusnje z zlatim obrezkom " — 50
" v usnje z zlatim obrezkom " — 60
5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za
šolarje nižih razredov, velja
vezan gld. — 30
" v polusnje z zlatim obrezkom " — 40
" v usnje " " — 50
6. „**Bukve božje v naravi**“, podmačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.
7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaj, stane 15 kr.
8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.
9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.
10. " " II. snopič 10 kr.
11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.